

Cel Drajtkarja.

[65 l. Vida nad Lorkuico.]

Če pri njem mati pla mela sina, ki je bil zelo svedel. In jima je poje del in popil, se baje jima je pojedel. Matiga ni mogla več rešiti, pa ga je poslala po vodu. Pred odhodom mu je spekla še več kruha, pa kmaj je bil na pol pota, je ni imel kruha več, ste je bil že svedel.

Prišla k kruhu, ki je pravno tišo popravljal in dosti delavcev patil. "Rabite kaj delavcev, vpraša Drajtkar kmeta. "Pa gotovo prav dosti poje?" "Pa tudi dosti marčurim." Kmet ga vzame v službo. Mati je pravno kmet, pekle, Drajtkar ji pa tlebe v klet nosil. Dosti kruha je morala gospodinja speči za delavce. Hleba ji tlebe, bilo jih je petdeset. Ko so bili že vsi v tlebi, gre gospodinja in prešteje tlebe; Bilo jih je samo še pet in dvajset; ob pol jih je Drajtkar spet sama pmedel.

Dekla je pla po vino. Drajtkar ji pa pravi, kam bo tje delala. Vzame tje, gre v klet, zgrabi tot, nagne in spi na dnu cel tot vina; dekla ji pa tarnala, kam ji vino. "I, jaz sem bil malo žejna, pa sem ga spil," se ovrže Drajtkar.

Pošte kmet svoji delavce v gozd po dera. Iz sabin vozom sta šla po dera, samo drag, skar je bil sam s svojim vozom. Drugi so dera pekali, on ji pa kar pulil in metal na voz, pa vpehjal domov. Potoma pride do mosta, pa se sredi mosta vserje. Dolgo jaha kmet, drug tlapse, pa jih je ni, le ni. "Pojeji jim naproti; pogled, kaj ti jima je zgovorilo," vli kmet Drajtkarju. Drajtkar gre, svoca jih na mostu. Govori niso mogli več dr... Hito razmice Drajtkar tisti kump, polgne voz in očeno pridejo domov. "Kj je ob pa bili, kako dolgo," vpraša kmet. "Na mostu je bil kump d...., pa nismo mogli več."

Episi kmet pisano niga da Drajtkarju, ki ti uga bil pod zuebil, naj ga nese tje, ni tje ta izkija, kakor je bilo zapisano. Episum ji pa bilo, naj Drajtkarja potoleče. Drajtkar gre, osvapi, mo nicačka. Episi pa začne s flintami nanj streljati. "Le boj dajti; tukaj so tnele muke," vli Drajtkar. Ko s puškami nič ne odpranjo, začne streljati nanj s kamoni. "Ali bo kmalu? Menože breuclji pikajo," veleva grozeče Drajtkar. Ko tudi s kamoni nič ne pomeje, dajo Drajtkarju malo denarja, pa gre domov.

"No, če te tukaj niso, pošlji me pa dergam! Pojeji v pekcl po 'ta starja'!" Drajtkar vzame drag in klesce in gre. Prišla pred pekcl, pa potka, ki to plesali, samo starec ji za pucejo pedcl. Niti ne more iti vpred vpirat, starec muva iti. bipe vrata, pa kmaj potkaje nos, zagradi ga Drajtkar s klescami za nos, pa ga vleče petoj. Na palu precata pogreb. Starcu se nos otroga, da nide v pekcl nazaj. Drajtkar se stne pred pekcl in potka. Spet mu vpre starec. Zagradi ga Drajtkar za ramno in nese domov. Doma pa zgrabi tudi gospodarja, niga vzame nboj s pekcl. Drajtkar ji zdaj sam tam za gospodarja, pa se tam gospodarji, če ni že vsega pojedel, ali pa umrl.

Zapisal Ljubo Kostic

Anipovedoval Fr. Rot v Lenujarkov pri dv. Kolu